

λάθη προσέμενος αὐτόν, | ἀλλ' ὅσον μᾶλλον αὕτη τοῦ φρονεῖν 15
καὶ λογίζεσθαι πεφυκότος ἀπτεται, μᾶλλον ἀμεληθεῖσα βλάπτει
καὶ διαφθείρει τὸν παραδεξάμενον. ἐπεὶ τοίνυν οὕτ' ἵσως δυ-
νατόν ἔστιν οὕτ' ὡφέλιμον ποιημάτων ἀπείργειν τὸν τηλικοῦτον
ἡλίκος ούμος τε τὸ νῦν Σώκλαρός ἔστι καὶ δ σὸς Κλέανδρος, 5
εῦ μάλα παραφυλάττωμεν αὐτούς, ώς ἐν ταῖς ὀναγνώσεσι
μᾶλλον ἢ ταῖς δδοῖς παιδαγωγίας δεομένους. ἂ δ' οὖν ἐμοὶ
περὶ ποιημάτων εἰπόντι πρώην ἐπῆλθε νῦν πρὸς σὲ πέμψαι
γεγραμμένα, δίελθε· κὰν δοκῇ σοι μηδὲν εἶναι φαυλότερα τῶν B
ἀμεθύστων καλουμένων, ἃ τινες ἐν τοῖς πότοις περιάπτονται 10
καὶ προλαμβάνουσι, μεταδίδουν τῷ Κλεάνδρῳ καὶ προκατα-
λάμβανε τὴν φύσιν αὐτοῦ διὰ τὸ μηδαμοῦ νωθρὸν ἀλλὰ παν-
ταχοῦ σφοδρὸν καὶ δεδορκὸς εὐαγωγοτέραν ὑπὸ τῶν τοιούτων
οὖσαν.

‘Πουλύποδος κεφαλῇ ἔνι μὲν κακὸν ἐν δὲ καὶ ἐσθλόν,’ ὅτι 15
βρωθῆναι μέν ἔστιν ἥδιστος, δυσόνειρον δ' ὕπνον ποιεῖ, καὶ
φαντασίας ταραχώδεις καὶ ἀλλοκότους δεχόμενον, ώς λέγουσιν.
οὕτω δὴ καὶ ποιητικῇ πολὺ μὲν τὸ ἥδὺ καὶ τρόφιμον νέου
ψυχῆς ἔνεστιν, οὐκ ἔλαττον δὲ τὸ ταρακτικὸν καὶ παράφορον,
ἄν μὴ τυγχάνῃ παιδαγωγίας ὁρθῆς ἢ ἀκρόασις. οὐ γὰρ μόνοι 20
ώς ἔοικε περὶ τῆς Αἴγυπτίων χώρας ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ποιητι- C
κῆς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι (δ 230) ‘φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ με-
μειγμένα πολλὰ δὲ λυγρά’ τοῖς χρωμένοις ἀναδίδωσιν. (Ξ 216)

Ἐνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἴμερος, ἐν δ' ὀροιστύς
πάρφασις, ἢ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων. 25
οὐ γὰρ ἀπτεται τὸ ἀπατηλὸν αὐτῆς ἀβελτέρων κομιδῇ καὶ
ἀνοήτων. διὸ καὶ Σιμωνίδης μὲν ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν εἰπόντα
‘τι δὴ μόνους οὐκ ἔξαπατᾷς Θεσσαλούς;’ ‘ἀμαθέστεροι γάρ